

Flertal taknemmelig for de Forslag, det har stillet, og jeg skal følge Flertallet deri, skjøndt det er min Overbevisning, at endog noget Mindre vilde være tilstrækkeligt for at stille Præsterne lige med andre Embedsmænd i Statens Tjeneste. For at faa en Overenskomst i denne Sag skal jeg dog ikke undlade at stemme for Flertallets Forslag, ihvorvel jeg kunde have været tilbøielig til at stemme for noget lavere Lønninger. Jeg vil haabe, at den høitagtede Minister vil forandre sin Anskuelse i denne Sag. Jeg ser meget godt, at der fra en anden Side kan være Tryk paa den høitagtede Minister; ellers tror jeg heller ikke, at han kunde staa paa det Standpunkt, hvorpaa han staaar. Jeg er ikke blind for, at det, der er forelagt saavel af Kirkekommisjonen som af det andet Thing, maa udøve et stort Tryk paa den høitagtede Minister og kan bringe ham til at indtage dette Standpunkt og fastholde det saa urofløkt, som han tilsyneladende gjør iasten; men det er ogsaa i Betragtning deraf, at jeg strækker mig saa vidt som muligt og følger Flertallet i Udvalget. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Flertallets Endringsforslag navnlig med Hensyn til Nedsættelsen af de faa Tønder Byg for de to første Klassers Bedkommende. — Jeg tør maasse med et Par Ord omtale det Endringsforslag, som er stillet af to ærede Medlemmer, og hvorefter Præsterne skulle betale Skat til Stat og Kommune uden Afdrag, eller uden at det godtgjøres dem af Statskassen. Jeg synes, at det er saa naturligt, og jeg kan ellers ikke forstaa Stillingen, thi at Præsterne skulle have en Slags Privilegium, hvorved deres Jorder bleve næsten mere privilegeret Hartkorn end det, vi hidtil have kjendt, forekommer mig dog forunderligt. Naar en Præst har privat Formue og eier flere Tunsinde Rigsdaler, hvad vi paa flere Steder se, finder jeg, det er et meget unaturligt Forhold, at der ikke kan paalægges Skat af Jorderne hverken til Stat eller Kommune. Derfor kan jeg ikke Andet end stemme for det nævnte Forslag.

Svar: Det er kun et lille kort Mellemværende, jeg har at opgjøre med den ærede

Ordfører. Han var meget stærk i sin Kritik over os Andre, som afviste i vor Opfattelse fra den Opfattelse, han nu har. Den ærede Ordfører høstede naturligtvis et velfortjent Bifald fra den anden Side, for sin stærke Kritik over vor Stilling, og det er ikke saa underligt; thi naar han stiller sig i vore Modstanders Række, er det ikke let for os andre Smaafolk at hamle op med ham. Det er især Tilfældet, naar han siger, at vi nok vilde bryde ned, men ikke bygge op, hvorimod han stiller sig selv op som den stolte Bygmester, der kun bygger op, men ikke river ned. Det forekommer mig at være en uretfærdig Behandling af os, naar det dog viser sig, at vi ere gaaede saa langt med ham til at bygge op, at Forskjellen mellem det, vi nu vilde give, og det, vi sidste Gang vilde give, er et Par Tønder Guld. Jeg ser derfor ikke, hvorledes den ærede Ordfører kan bebrejde os ikke at have vist Smødekommen overfor det Forslag, han nu har stillet op for os. Jeg miskjender ikke, at „Statskassen“ har Betydning fremfor „særlig Fond“, forsaavidt Statskassen faar Noget at raade over; men forsaavidt dette ikke er Tilfældet, kan jeg ikke se Betydningen af at sætte det One istedet for det Andet. Jeg tilbageviser altsaa den Paastand, at vi i Modsetning til ham ikke skulle have været med til at bygge op; thi allerede det, vi vedtoge sidste Gang, anser jeg som meget høie Lønninger, og jeg skulle derfor mene, at det er et Skridt henad Opbygningebanen, naar vi have lagt et Par Tønder Guld til. Jeg har ikke gjort det, med særlig god Villie — det skal jeg indrømme —, men jeg har gjort det for at vise, at jeg ogsaa vilde være med til at vise Smødekommen. Den Bebrejdelse, den ærede Ordfører kom med, maa han altsaa ikke kaste ned paa mig, og det saa meget mindre, som han meget vel veed, at jeg fra det Dieblik, han fremsatte sit nuværende Forslag i Udvalget, var den, som strax nedlagde en meget stærk Protest imod, at det skulle have Indflydelse paa min Stilling til Sagen, ja, jeg forbeholdt mig endog igjen at opstille, hvad der sidst blev vedtaget i Folkethinget. Jeg mener altsaa, at den ærede Ordførers Bebrejdelse paa dette Punkt ikke rammer